

"הם כן שומרי מצוות"

מר צבי הירש צצקיס

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

מאז, עשיתי מאמצים - יחד עם שאר בני משפחתי - לקבל היתר יציאה מברית המועצות. בסופו של דבר, בשנת תשל"ל (1970) ביקשנו משליח חב"ד שנסע לנוי יורק אל הרבי שיבקש עבורנו ברכה מהרבי שנצליח לצאת. פחות משנה אחר כך - בתקופה בה הדבר היה כמעט בלתי אפשרי - קיבלנו סוף סוף את האישור המיוחל. מיד אחרי שהגענו לאמריקה, באנו כמובן אל הרבי כדי להביע את תודתנו.

הייתה זו הפעם הראשונה שבה השתתפתי בהתוועדות של הרבי וראיתי אלפי יהודים מכונסים יחדיו - דבר שהיה אסור ברוסיה הסובייטית. היה מדהים לראות את הרבי מדבר אל הקהל, ואת כולם שרים מתוך שמחה שכזו. עבורי, הייתה זו חוויה בלתי רגילה.

במהלך ההתוועדות ישבתי סמוך לדלתות הכניסה, במרחק רב מהרבי, ולא הצלחתי לשמוע היטב את דברי הרבי. אבל, אפילו אם הייתי שומע, לא הייתי מבין הרבה.

ואז, בשלב כלשהו, הרבי החל לחלק לנוכחים יין מתוך הגביע שלו, וראיתי כיצד אנשים נעמדים בתור כדי לקבל מידו את היין ולומר לחיים.

ישבתי מאחור והתלבטתי ביני לבין עצמי באם להצטרף אל התור. מאוד רציתי, אבל מאחר שלא הייתי חסיד חב"ד, הסתפקתי אם ראוי הדבר שגם אני אגש אל הרבי. ראיתי שהתור מתקרב לסופו, ובהחלטה של רגע, קמתי ממקומי ונעמדתי בסוף התור. לא חלף זמן רב והנה מצאתי את עצמי ניצב פנים אל פנים מול הרבי, מושיט אליו את הכוסית הריקה שבידי. הרבי חיך אליי חיוך רחב, מזג יין אל תוך הכוסית ואמר לחיים. התחלתי להתקדם, אך אז קרא לי הרבי וסימן שאחזור.

חזרתי והתקרבת אל הרבי והוא חיך אליי שוב חיוך רחב עוד יותר, ומזג שוב יין אל הכוסית שאחזתי בידי. אמרתי לרבי שוב לחיים, והוא אמר לי ברוסית: "שלא יהיו לך יותר שום ספקות". נדהמתי עד כדי כך שכמעט התעלפתי. אחר כך הרבי ציווה עלי לשיר, ואני התחלתי לשיר את השיר מההגדה, "אחד מי יודע?", רק שאני שרתי אותו בגרסתו הרוסית: "עך טי זימלאק. . .". אחרי אותה פעם, הייתה לי הזכות לחזור ולשיר פעמים רבות

בולדתי ביום כיפור בשנת תרצ"ט (1938), בעיר קאזאן, מחוז טטרסטן, בברית המועצות, שם זכיתי לחינוך תורני מחתרת מפי מורים חסידי חב"ד. בשעה ששמירת המצוות נאסרה על פי חוק, היה מגיע חסיד חב"ד לביתנו כדי ללמד אותנו את יסודות היהדות, על אף הסכנה החמורה שהייתה כרוכה בכך.

באווירה קשה זו של דיכוי ורדיפה השתדלו הוריי כמיטב יכולתם להמשיך בשמירת המצוות. אפילו אחרי המלחמה, כשעברנו להתגורר במוסקבה הברירה, בה שמירה על אורח חיים יהודי הייתה אתגר קשה עוד יותר, הם עשו מאמצים רבים לשמור על כשרות, וגם הצליחו בכך כנגד כל הסיכויים.

למדתי בבית ספר ממלכתי וניסיתי עד כמה שיכולתי להימנע מלחלל את השבת. ככלל, זה לא תמיד היה אפשרי, אבל בימים הנוראים הצלחתי להתחמק מהלימודים. אחר כך, בשנת תשט"ו (1955) התחלתי את לימודיי באוניברסיטה - בקונסרבטוריון למוזיקה של מוסקבה - בתחום הנגינה על פסנתר, ובאותה תקופה נאסרתי פעמיים כשבאתי לשמוע את מקהלת בית הכנסת הגדול של מוסקבה. בכל פעם נלקחתי לחקירה והוחזקתי במאסר במשך כמה ימים, אבל לשמחתי לא היו לדבר הדים נוספים מעבר לכך.

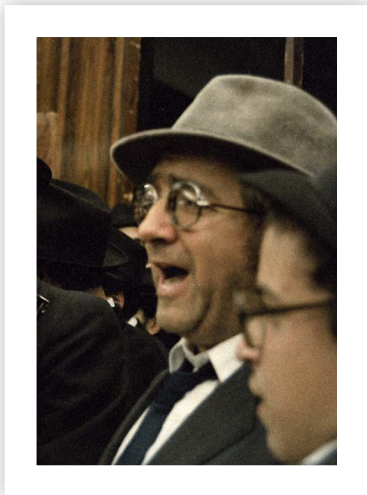
«

פרויקט מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש.
סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום,
מצויות בידינו קרוב ל-1200 עדויות מכלי ראשון. הערות והצעות יתקבלו בברכה: sipursheli@jemedi.org

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

מאוד בהתוועדויות של הרבי. בכל פעם הייתה זו חוויה אדירה עבורי, כשאני עומד בסמוך אל הרבי.

כפי שסיפרתי, הוכשרתי ברוסיה כמוזיקאי, ופעם הוזמנתי לערוך קונצרט באולם גדול מאד במנהטן. היה זה קונצרט של מנגינות ושירים יהודיים בפני ארגון עובדים יהודי חילוני בשם "דער אַרבעטער־רינג". במהלך האתנחתא הראשונה, ניגש אליי משהו וביקש שאסיר את הכיפה שהייתה על ראשי, ואני סירבתי. אחר כך, באתנחתא השנייה ניגש אליי אדם נוסף - הוא הציג את עצמו בתור סגן הנשיא של הארגון שתחת חסותו נערך הקונצרט, ואמר שהארגון שלו מאד שמח שאני מופיע בפניהם, אבל הם לא חשים בנוח עם העובדה שאני חובש כיפה. האם אסכים להסיר אותה?

הדבר ציער אותי מאד, ואמרתי לו ישירות, "אתה כבר האדם השני שפונה אליי ומבקש ממני להסיר את הכיפה. אם עוד פעם אחת יפנו אליי, לא רק שלא אסיר אותה, אלא גם אוציא את חוטי הציצית שאני לובש כדי שלאיש לא יהיה שום ספק שאני יהודי שומר תורה ומצוות."

מיותר לציין שיותר הם לא פנו אליי בנושא.

בפעם הבאה שהייתי אצל הרבי סיפרתי לו על המאורע המטריד. כשסיפרתי את המעשה, אמרתי, "הופעתי בפני קהל של יהודים שאינם שומרי מצוות. . .".

ברגע שאמרתי את המילים הללו הרבי קטע אותי ואמר, "למה אתה אומר שהם אינם שומרי מצוות? הם כן שומרי מצוות, הם פשוט לא יודעים שהם כאלה!". לעולם לא אשכח את זה.

אבל, מבין כל הפעמים שבהן פגשתי את הרבי, ישנו סיפור אחד שקשור עם בתי שנחרט במיוחד בזיכרוני.

אקדים ואומר: פעם הבאתי את בני להתוועדות, אבל את בתי לא הבאתי. כשראה אותי הרבי, שאל, "איפה היא, איפה טניה?" כשבני שמע שהרבי שאל אודות טניה, הוא רץ להתקשר לאשתי. היא מיד הביאה אותה - טניה הייתה אז ילדה קטנה

- וכאשר הרבי הבחין בה, הוא נפנף לה בידו לשלום. אחר כך, נהגתי להביא אותה אתי לאירועים של חב"ד בהרבה הזדמנויות שונות.

פעם בסיום אחד החגים, חילק הרבי כוס של ברכה, ובחורי ישיבה רבים שעמדו סביב שרו שירים חסידיים. עמדתי על גבי הבימה לא רחוק מהרבי, והובלתי את השירה, כאשר טניה - שהייתה אז בגיל שבע או שמונה ועמדה לידי - הצטרפה והחלה לשיר גם היא. מזכירו של הרבי מיד סימן לי שעליה להפסיק לשיר, מאחר שלגברים שנכחו במקום אסור היה לשמוע קול שירה של בת.

כשהרבי הבחין במה שאירע, ומתוך דאגה לכך שהילדה לא תיעלב, הוא הניח את הגביע מידו, פנה אליה וסימן לה למחוא כפיים. הוא עודד אותה להשתתף בשמחה באופן המותר על פי הלכה, והוא המשיך בכך משך זמן ניכר. נדהמתי! עד כדי כך גילה הרבי התחשבות ברגשותיה של ילדה קטנה, וטרח לתת לה תחושה של מעורבות!

הייתה לו אהבה עצומה לכל יהודי ולכל אדם. למעשה, מה שהרבי הקרין היה יותר מאשר אהבה - הייתה זו תחושת אחדות. הוא איחד אותנו אתו ועם ה'. אני חוויתי את התחושה הזו, ולעולם לא אשכח זאת.

מר צבי הירש צצקיס הוא חזן ופסנתרן שהופיע ברחבי העולם. הוא רואיין באולפני ג'ם בניו יורק בחודש אדר תשע"ג (2013).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשל"ד (1974) — הרבי דחק במר יוסף צ'חנובר, מי שכיהן אז כיועץ המשפטי של משרד הביטחון, שלא לעזוב את תפקידו. הרבי ציין שמצבה של ישראל מחייב הימנעות מכל צעד שעלול לפגוע ביציבות מערכת הביטחון שלה. במיוחד לאור המעמד והוותק שצבר - חשוב שימשיך לכל הפחות כל עוד שר הביטחון דאז, מר משה דיין, ממשיך בתפקידו. עזיבת משמרתו קודם לכן, כתב הרבי, עלולה להחליש את משרד הביטחון של ישראל.¹ י"ז באדר

1 אגרות קודש, כרך כט, עמ' קח

מדרש ומפץ באה"ק ע"י צעירי אגודת חב"ד / המרכז לעזרי ש"יחיות ס"ל 072-2770130

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015